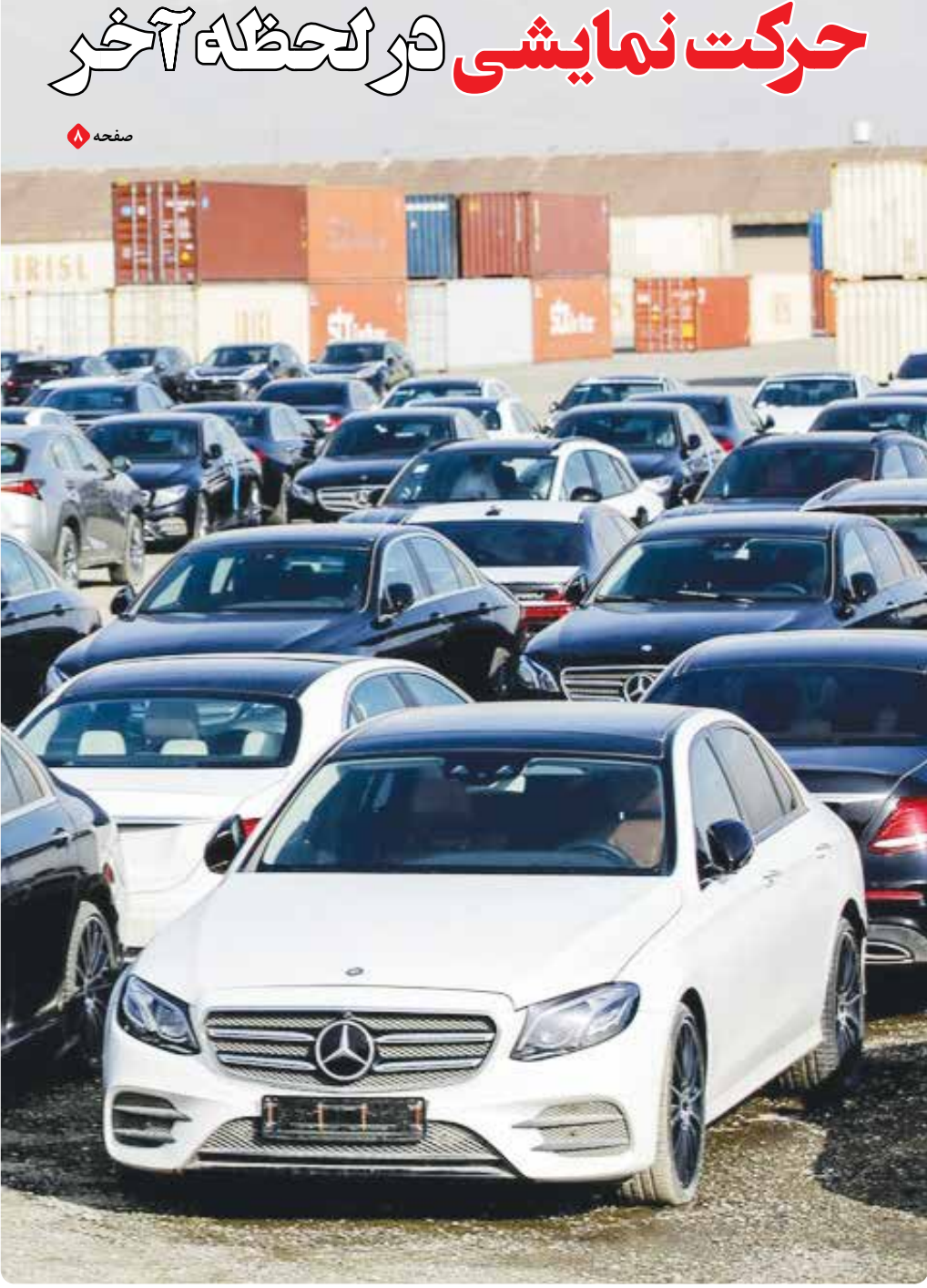

آزاد شدن واردات خودرو به چه معناست؟

صفحه ۱

کاملا هریس گزینه جدی برای دموکرات‌ها

این‌بار یای‌کنزن

دوهمیان است؟

صفحه ۱

فایل‌های فیک اجاره مسکن با هدف عادی‌سازی اجاره‌های سنگین

وضعیت قرمز بازار اجاره

در فصل نقل و انتقالات

صفحه ۱

یکشنبه ۳۱ تیر ۱۴۰۳
۱۵ محرم ۱۴۴۴
۲۱ جولای ۲۰۲۴
سال بیستم
شماره ۵۶۸۸
صفحه ۱۲
۵۰۰۰ تومان

دولت پزشکیان هنوز تشکیل نشده اما حاشیه سازی ها شروع شد

آغاز هجمه‌ها پیش از شروع کار

گروه سیاسی – واقعیت این است که هنوز مسعود پزشکیان تنفیض نشده و دولت او تشکیل نشده است اما نه تنها رسانه‌ها و برخی افراد شروع به حمله و هجمه کرده اند که فحاشی ها هم خیلی زود آغاز شده است. پیش از این بسیاری از تحلیلگران گفته بودند که از مسعود پزشکیان نباید توقع کار خارق العاده ای داشت و باید امیدوارم که برخی اقدامات او در سال های آینده ثمربخش شود اما حالا هنوز پزشکیان بر سر کار نیامده حاشیه‌ها و هجمه ها به او آغاز شده است.

عده ای که قطعاً با توجه به نتیجه انتخابات و با توجه به تعداد رای دهندگان و تعداد کسانی که رای ندادند آن ها را اقلیت محض دانست اما صدایشان همچنان بلند است. برخی در نماز جمعه به محمد جواد ظریف فحاشی می کنند و برخی نیز در رسانه ها پشان می خواهند که پزشکیان مطابق میل آن ها کابینه بچینند. نکته جالب توجه اظهارات یک نماینده مجلس بود که می گفت گمانه زنی افراد برای انتخاب در کابینه نشان از خالص سازی دارد!! او در حالی این حرف را می زد که از سال ۱۴۰۰ به این طرف همه ارکان حکمرانی به لحاظ سیاسی همسو بوده اند و حالا فقط قوه مجری به به دست تفکری مخالف آن ها افتاده است. به نظر می رسد این سه سال تحمل اینکه حالا با رای مردم فردی کابینه‌ای متفاوت از تفکر آن ها بچینند را بر نمی تابند. پشت پرده شعار «ظریف گور تو گم کن» چه کسانی هستند؟

عصر ایران اما در باره هجمه به ظریف می نویسد: در نماز جمعه تهران، عده‌ای شعار دادند: «ظریف گور تو گم کن!»! اما قسه اصلی این شعار چیست!؟

شرح در صفحه ۱

بحران مهاجران افغان وارد ابعاد تازه‌ای شد

کاهش جمعیت ایرانی‌ها

در برابر اتباع افغانستانی

صفحه ۱

یادداشت

طاهر جمشیدزاده

بسیاری از تصمیم‌ها را نه یک فرد بلکه گروه‌ها می‌گیرند، اعضای خانواده متفقاً تصمیم می‌گیرند که تعطیلات را در کجا بگذرانند، هیأت داوران تصمیم می‌گیرند که متهم گناهارک است یا نه، شورای شهر به صورت گروهی تصمیم می‌گیرد که مالیات بر دارایی‌های مردم را افزایش دهد، نانسی پلوسی، چاک سومر و دموکرات‌های ارشد ایالات متحده متفقاً با هم تصمیم می‌گیرند تا جو بایدن رئیس جمهور فعلی ایالات متحده را به کناره‌گیری از کارزار انتخاباتی با رقیب همتای

سنتی خویش « دونالد ترامپ» قانع سازند و فرصت را به فرد دیگری از این جناح« کاملا هریس معاون خویش» یا« میشله اوباما همسر باراک اوباما رئیس جمهور سابق آمریکا» برای ادامه کارزار رقابتی بدهند. این گونه تصمیم‌ها از چه جهاتی با تصمیماتی که فرد می‌گیرد قابل مقایسه‌اند؟ آیا تصمیم‌های گروهی بدترند یا بهتر؟ مخاطره آمیزترند یا مقرون به احتیاط بیشتر؟ عاقلانه‌ترند یا بی‌ملاحظه‌تر؟ در دهه های ۱۹۵۰ میلادی، باور مرسوم این بود که تصمیم‌های گروهی نوعاً محتاطانه‌تر و محافظه‌کارانه‌تر است. مثلاً گفته می‌شد که چون بیشتر تصمیم‌های بازرگانی را کمیته‌ها می‌گیرند بازرگانان متهور و خطر کنندگان ناوآر از قبیل اندرو کارنگی دیگر به گذشته تعلق دارند. قطعی شدن گروهی از موضوع‌هایی چون خطر کردن و محتاط بودن فراتر می‌رود. مثلاً در جریان بحث‌های گروهی، نگرش‌های مثبت آغازین دانشجویان فرانسوی به نخست وزیر کشور مثبت‌تر و نگرش‌های منفی اولیه آنها نسبت به آمریکایی‌ها منفی‌تر شد. تصمیم‌های هیأت منصفه نیز به همین صورت می‌تواند تحت تأثیر قرار گرفته و منجر به دادن رأی افراطی‌تر شود؛ که پس از سوء قصد به جان ترامپ و ترور نافرجام او همگان به عین دیدند که دادگاهی در کالیفرنیا اتهام ترامپ را در قضیه اسناد محرمانه طبقه‌بندی شده که در ویلای شخصی خود در« مار- آ- لاگو» پس از پایان ریاست جمهوری از کاخ سفید بی اجازه خارج کرده بود را رد کرد و این قضیه یک پیروزی بزرگ برای او در ادامه کارزار رقابتی با دموکرات‌ها قلمداد می‌شود. در طی سال‌ها بر اثر قطعی شدن گروهی، تبیین‌های بسیاری ارائه شده است، اما دو تبیین که در برابر آزمون‌های فراوان دوام آورده‌اند نفوذ اطلاعاتی و

هراس از ترامپ یا شانس و بخت دوم

نفوذ هنجاری هستند. نفوذ اطلاعاتی وقتی صورت می‌گیرد که افراد اطلاعات تازه‌ای کسب می‌کنند و استدلال‌های تازه‌ای در مورد تصمیم تحت بررسی می‌شوند. مثلاً در بحث در مورد این مطلب که آیا جو بایدن باید از کارزار رقابتی کنار برود تصمیمی که تقریباً در جهت مخاطره‌آمیز تغییر می‌کند کاملاً معمول است که کسی در گروه« چاک سومر رهبر اقلیت سنا» چنین استدلال کند که مخاطره آمیز بودن موجه است زیرا دموکرات‌های ارشد کنگره می‌دانند که خطر در چند قدمه به جان او را برجسته هرچه استدلال‌های بیشتری در موافقت با موضوع معینی پرانگیخته شود، احتمال بیشتری دارد که گروه در جهت آن موضع حرکت کند و این جایی است که سوگیری وارد ماجرا می‌شود، اعضای گروه نکاتی که از آغاز مورد تأیید آنها بوده را بیشتر عرضه می‌کنند و نیز اطلاعاتی را بیشتر به میان می‌آورند که قبلاً مطرح شده بود. بدین ترتیب، بحث در جهت و به سود موضع اولیه گروه سوگیری دارد و گروه به همان سو می‌رود که اعضا در آن مورد بیشتر قانع می‌شوند.« آنترانلیو و جایگزینی مناسب کاملا هریس به جای جو بایدن برای ادامه کارزار انتخاباتی نوامبر۲۰۲۴ با دونالد ترامپ همتای جمهوری خواه که دیروز در آخرین کنوانسیون جمهوری خواهان در میلوکی وینکناسنین بر روی استیج آمد و با دست های گره کرده و باند سفیدی که بر گوش راست خود داشت و ماجرای سوء قصد به جان او را برجسته و نمادین ساخته بود و آمادگی و توانایی خویش را به عنوان نامزد نهایی جمهوری خواهان مقابل نامزد دموکرات‌ها رسماً اعلام کرد.» نفوذ هنجاری وقتی روی می‌دهد که افراد دیدگاه‌های خود را با هنجارهای گروه مقایسه کنند. آدمی در طول بحث ممکن از پی ببرد که دیگران نگرش‌های مشابه یا افراطی‌تر از انگاره‌های افراطی‌تر از دیدگاه‌های خود آنها دارند. اگر انگیزه شخصی این باشد که از سوی گروه به صورت مثبتی دیده شود، ممکن است با موضوع گروه همسوئی کرده یا حتی موضعی را ابراز کند که برای آن موضع گروه باشد. چنانچه محقق‌ی اشاره می‌کند « با فضیلت بودن… یعنی متفاوت بودن با نظر جمع؛ در همان جهت و همان اندازه»، اما نفوذ هنجاری صرفاً اعمال فشار برای همسو شدن نیست. گروه غالباً چهارچوب داوری برای اعضای خود تعیین می‌کند، یعنی زمینه‌ای را فراهم می‌آورد که در آن بتوانند مواضع اولیه خود را ارزیابی مجدد کنند.

تحلیلی بر تصمیمات فاجعه آمیز در سیاست خارجی دولت بایدن نشان می‌دهد هر گروه تصمیم ساز منسجم که دارای رهبر هدایتگر می‌باشد می‌تواند به دام گروه اندیشی بیفتد، که در آن اعضای گروه نظرات مخالف خود را به نفع اتفاق نظر گروه، و سرمایه می‌کنند این امر منجر به باورهای غلط

یادداشت

کیهان برزگر

مسعود پزشکیان رئیس جمهور منتخب ایران در مقاله ای با عنوان «پیام من به جهان جدید» رویکرد اصلی سیاست خارجی خود را ایجاد «تعادل» در روابط با همه کشورها تعریف کرد. پیشبرد چنین رویکردی بیش از هر چیز نیاز به خروج از «دوگانه سازی» های موجود در حوزه سیاست خارجی و «پیوند» بین آنها دارد.

دوگانه های موجود در سیاست خارجی ایران با هدف تحقق دو وظیفه اصلی سیاست خارجی یعنی «تولید امنیت» و «انباشت ثروت» در روند زمان ساخته شده اند. این دو گانه ها عبارتند از: گرایش به شرق یا به غرب، تقویت امنیت یا احیای برجام یا تقویت محور مقاومت یا گسترش روابط با دولت های

منطقه، و منطقه گرایي یا جهانی شدن.
نخست، دوگانه سازی گرایش به شرق یا به غرب: این دوگانه بیشتر برای تأثیرگذاری بر سیاست داخلی ایران، به ویژه در شب انتخابات ریاست جمهوری، شکل گرفته است. از یک سو، نزدیکی به شرق منطق جغرافیایی (کریدوری) و اتصال به زنجیره منطقه‌ای انتقال کالاها از مسیر ایران دارد. از سوی دیگر، گرایش به غرب بر منطق دستیابی به سرمایه و تکنولوژی استوار است. دولت‌ها در ایران، بنا به ماهیت و تفکرات دولتمردان، تأمین منافع سیاسی و اقتصادی کشور را در نزدیکی به شرق یا غرب می‌بینند. این الزاما به معنای شرقی شدن یا غربی شدن یک دولت به لحاظ ایدئولوژیک نیست.

دوم، دوگانه سازی احیای برجام یا تقویت امنیت: این دوگانه تحقق «توسعه» و «امنیت» در کشور را به بهای دیگری فرض می‌کند. از یک سو، عدم احیای برجام روابط با غرب (به ویژه با آمریکا) را پیچیده تر کرده و تداوم تحریم‌ها منجر به بحرانی شدن اقتصاد کشور و افزایش فقر می‌شود. از سوی دیگر، احیای برجام نباید به بهای تضعیف قوه بازدارندگی و امنیت کشور (شامل محدودیت های موشکی و تضعیف نقش منطقه‌ای ایران از سوی غربی‌ها) صورت پذیرد.

سوم، دوگانه سازی محور مقاومت یا روابط با دولت های منطقه: از یک سو، تقویت روابط ایران با نیروهای سیاسی-نظامی دوست ایران یا همان اعضای محور مقاومت (در لبنان، عراق، سوریه، یمن) منجر به تقویت قوه بازدارندگی کشور می‌شود. از سوی دیگر، عدم گسترش تعاملات اقتصادی و سیاسی با

پزشکیان:

شهید سلیمانی

نه با کسی دعوا داشت و

نه کسی را حذف می‌کرد

صفحه ۱

شهاب زمانی

سرمقاله

سخنی با رئیس جمهور منتخب، در

مسیر انسجام ملی

برخی مناطق و کشورهای جهان، به دلیل شاخص های ژئوپلیتیکی خود، همواره مورد توجه جدی قدرت های بزرگ قرار داشته و دارند؛ مسئله ای که می تواند زمینه ساز مداخلات مختلف و یا تحولاتی خواسته و ناخواسته ای برای این کشورها یا مناطق شود.

در همین رابطه، از جمله کشورهایی است، که پیش از جنگ جهانی اول و با ظهور جنبش مشروطه و آزادیخواهی مردمش، عصر جدیدی را در منطقه خاورمیانه و با وجود کشورهای تحت سلطه،بنیان گذاشت؛ مسیر تحول خواهی که می توانست با انسجام نیروهای داخلی و ممانعت از مداخلات خارجی، دموکراسی خواهی ملت ایران را در خاورمیانه، به عنوان الگویی مفید و موثر برای ملت های مسلمان منطقه و همچنین سایر جوامع به نمایش گذارد.

با این حال، اختلافات داخلی بین مشروطه خواهان و سایر نیروهای اجتماعی، در کنار دسیسه های خارجی، تحولات ناشی از جنگ جهانی اول، زمینه ساز کودتای ۳ اسفند ۱۲۹۹ گردید. تا مسیر دموکراسی خواهی ملت ایران، با دسیسه قدرت روز دنیا(انگلیس) به انحراف کشیده شود، مسئله ای که، در ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ نیز، با دسیسه قدرت های وقت(انگلیس و امریکا) و با سقوط دولت ملی دکتر مصدق و به دلیل عدم انسجام گروههای سیاسی و اجتماعی وقت، کشور ایران را در مسیری ناخواسته دیگری قرار داد.

ادامه در صفحه ۲

گروهی در باب آسیب ناپذیری، اخلاق و وحدت نظر می‌شود. این نیز به نوبه خود، فرایند تصمیم گیری و تصمیم‌های معیوب را به دنبال می‌آورد. به عقیده برخی صاحب نظران به شرطی می‌توان از گروه اندیشی اجتناب کرد که رهبر گروه جو مباحثه‌ای آزاد به وجود آورد و پیش از شروع بحث هیچ موضع‌گیری خاصی را اعلام نکند؛ قضیه‌ی از اعضای گروه گمارده می‌شوند تا نقش «طرفدار شیطان» را بازی کنند؛ متخصصان بیرونی به جمع دعوت شوند و اجلاس «شانس و بخت شدن» ترتیب داده شود که در آن اعضا بتوانند هرگونه تردید یا مخالفت خود را درباره تصمیم خود واریس مجدد کنند. که همین مسئله اکنون در میان موکرات‌های ارشد حزب دموکرات در فرایند پیشا انتخابات ۲۰۲۴ میلادی به سرعت هر چه تمام تر در حال وقوع است و دونالد ترامپ رئیس جمهور سابق آمریکا که هفته گذشته از یک ترور نافرجام و سوء قصد به جانش، جان سالم به در برده است ۸ ماه پیش به صراحت اعلام کرد که رقیب نهایی او در جناح سنتی رقیب جو بایدن نیست و احتمال کامالا حدیث معاون بایدن یا شخص دیگری با او وارد کارزار نهاییه انتخابات ۱۳ نوامبر ۲۰۲۴ میلادی خواهد شد و حالا این داستان ترامپ که در ابتدا کمیک به نظر می‌آمد، دارد به واقعیت بدل می‌شود و فشارهای بی‌امان برای کنار رفتن جو بایدن به علت عدم تمرکز کافی و اختلاس «شانس و بخت شدن» اخیر او به بیماری کرونا که در قرنطینه خانگی در ویلای شخصی خود به سر می‌برد این گمانه زنی‌ها را قوت بخشیده تا بایدن شخصاً اعلام کند پس از گذراندن دوران نقاهت کووید۱۹ با مشاوره با پزشکان و بقیین حاصل کردن از اینکه او نمی‌تواند به رقابت ادامه دهد از کارزار در اواخر هفته کنار خواهد کشید و اینکه دموکرات‌ها باید تبعات این لرزه‌های آن را که از دست دارند خطر را بیخ گوش‌های خویش حس کرده‌اند چرا که با ترور نافرجام ترامپ حالا محبوبیت او در ایالات متحده به ۶۹ درصد رسیده و جای هیچ تردیدی برای آن‌ها باقی نمی‌گذارد که اگر بایدن تا پایان در کارزار رقابتی با ترامپ که در مناظره اول خیلی ضعیف به اذعان رسانه‌ها و و بیشتر مردم آمریکا ظاهر شد نه تنها شکست او حتمی خواهد بود بلکه دموکرات‌ها باید تبعات این رژیم با حماس و همچنین مذاکره سرستان سعودی با یمنی‌ها برای برقراری شکست بایدن بپردازند و این قضیه خیلی برای آن‌ها در باور اجتماعی و سیاسی جامعه آمریکا و بویژه هوادارانشان گران تمام خواهد شد و به این زودی جبران آن ممکن نخواهد بود و باید چندین سال با پوپولیست‌های افراطی جمهوری خواه رقیب کنار بیایند که به ضرس قاطع تحمل این مسأله برای آن‌ها بغرنج و چالش زا خواهد بود.

ضرورت خروج از «دوگانه‌سازی» در سیاست خارجی

دور آخر مذاکرات برجام اصلا توسط غربی‌ها مطرح نشد. چون آنها می‌دانستند طرح این مسئله بی فایده بوده و مانع از پیشرفت مذاکرات در همان نقطه ابتدایی می‌شود.

سوم، نیروهای مقاومت مورد حمایت ایران در روند زمان به درجه‌ای از استقلال تکنولوژیک و تجربه نظامی و امنیتی رسیده‌اند که می‌توانند در قالب یک اتحاد شکی‌ای از خود دفاع کنند و با افزایش قدرت چانه زنی حتی دشمنان خود را وادار به ورود به مذاکرات سیاسی کنند. تجربه عدم موفقیت اسرائیل در جنگ غزه و مواجهه سخت این رژیم با حماس و همچنین مذاکره عربستان سعودی با یمنی‌ها برای برقراری آتش بس دو نمونه آشکار هستند. بنابراین، می‌توان از طریق حمایت از محور مقاومت برای ورود به فاز سیاسی در ساختارهای قدرت کشورشان به تعادلی در روابط با دولت‌های منطقه رسید. از یک نگاه متفاوت، جنگ غزی، حمله گسترده موشکی ایران به اسرائیل، و حتی حمله حوثی‌ها به نفتکش‌های اسرائیلی و حمایتان غربی آنها در دریای سرخ، موقعیت سیاسی و اهرم چانه‌زنی رژیم‌ها محافظه کار غرب و در راس آنها سعودی‌ها را در معادلات احتمالی صلح با اسرائیل یا حتی تنظیم رابطه با آمریکا، از جمله در موضوع «راه حل دو دولت» و «عادی سازی روابط با اسرائیل»، تقویت کرده است.

و چهارم، دوگانه منطقه گرایي و جهان گرایي در سیاست خارجی ایران به راحتی قابل ادغام با یکدیگر هستند. چین از منطقه گرایي به جهان گرایي رسیده است. قدرت های بزرگ به برتری ژئوپلیتیک ایران در اتصال زیر سیستم های اقتصادی و کریدوری منطقه کاملا واقف هستند. ادغام و اتصال اقتصادی ایران با منطقه می‌تواند در وارد روید به اقتصاد جهانی را هموار کند. کافی است با اتخاذ یک سیاست خارجی ثبات ساز و تعاملی، کشورمان به نقطه اتصال انتقال کالا، سرمایه و انرژی در کریدورهای شمال-جنوب و شرق-غرب تبدیل شود.

نهایتا، منطق ایجاد «تعادل» در روابط با همه کشورها نشان از یک «بلوغ ژئوپلیتیک» در سیاست خارجی ایران است که در روند زمان در دهه های گذشته شکل گرفته و به تدریج توسعه یافته است. سیاست خارجی پزشکیان باید این منطق را با خروج از دوگانه های موجود در سیاست خارجی و مهمتر پیوند و اجرای همزمان آنها تقویت و عملیاتی کند. با بکارگیری این متدولوژی، روند اجزای سیاست خارجی ایران حتی تقویت می‌شود. ماموریت اصلی سیاست خارجی یک کشور پیشبرد منطق کلان و استراتژیک منافع ملی است. ایستادن در دوگانه های سیاست خارجی بی‌جهت از انرژی و کارآمدی دستگاه دیپلماسی کشور در چانه زنی با قدرت های منطقه ای و جهانی می‌کاهد.